

[1990 ஏப்ரல் 2]

2. பேரவைப் பணியினின்றும் சில உறுப்பினர்களைத் தற்காலிக நீக்கம் செய்துள்ளது தொடர்பான அறிவிப்பு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. அ.இ.அ.தி.மு.க., காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் கடந்த சனிக்கிழமை யன்று பேரவைத் தலைவருடைய ஆணையின்பேரில் வெளியேற்றப்பட்டார்கள். அன்றைக்குப் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணையின்படி அந்த ஒருநாள் மட்டும் தான் அவர்கள் அவை நடவடிக்கைகளில் கலந்துகொள்ளக்கூடாது என்பது விதியாகும். எனவே, வளாகத்தில் இருக்கின்ற அ.இ.அ.தி.மு.க., காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் அவைக்கு வந்து, இப்போது அவர்களுடைய உரிமை மீறல் பிரச்சினை எடுத்துக்கொள்ளப்பட இருப்பதனால், அது தொடர்பாக அவர்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

3. உரிமை மீறல் பிரச்சினைகள்

(அ) முதலமைச்சர் மீது—இலங்கையிலிருந்து திரும்பிய இந்திய இராணுவத்தினர் பற்றியும் திரு. ராஜிவ்காந்தி பற்றியும் அவையில் தெரிவித்த கருத்துக்கள் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. குமரி அனந்தன், திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் மற்றும் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஆகியோர் பேரவையில் மாண்புமிகு ராஜிவ் காந்தி அவர்களைப் பற்றியும், இந்திய இராணுவத்தைப் பற்றியும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தவறான தகவல்களைத் தந்துள்ளார்கள் என்று குறிப்பிட்டு, அவை உரிமை மீறல் பிரச்சினைக்கான அறிவிப்புகளைக் கொடுத்துள்ளார்கள். இது எவ்வாறு அவை உரிமை மீறல் பிரச்சினையில் அடங்கும் என்பதனைச் சுருக்கமாக விளக்கக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலில், திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள்.

திரு. குமரி அனந்தன்: மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, இந்திய இராணுவம் என்றும், ராஜிவ் இனாடைய ராணுவம் என்றும் ராஜிவ் இனாடைய படை இலங்கையில் என் ஜாதிக்காரனாகிய தமிழர்களைக் கொன்றுக் குவித்தது என்றும், ராஜிவ் காந்தியைக் கண்டித்தே நான் அமைதிப் படையை வரவேற்கச் செல்லவில்லை என்றும் முதல்வர் அவர்கள் இங்கே அறிவித்தார்கள். ராஜிவ் காந்தி அவர்கள் இந்த அவையிலே இல்லை என்றாலும், அவர்களுடைய தலைமையிலே ஓயங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற காங்கிரஸ்காரர்களாகிய நாங்கள் எங்கள் கட்சித் தலைவரினாடைய மரியாதையைக் காப்பாற்றுவதன்மூலமே கட்சியினாடைய மரியாதையைக் காப்பாற்ற இயலும். எனவே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இந்த அவையில் அவருக்கு இருக்கின்ற பாதுகாப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு,

1990 ஏப்ரல் 2]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

10.00 மணி

பாதுகாத்து தன்னைத் தானே—தனக்காகவே வாதாடி தன்னுடைய நிலையை விளக்குவதற்கு இந்த அவையிலே உறுப்பி ராக இல்லாத மாண்புமிகு முன்னாள் பிரதமர் அவர்களை இங்கே எடுத்துச் சொன்ன காரணத்தினாலே நாங்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை உங்களிடம் கொடுத்திருக்கிறோம். ராஜீவ் காந்தியைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுடைய அன்னை இந்திராகாந்தி இலங்கைத் தமிழர்களுக்காக எந்தெந்த அளவுக்கு வாழ்வு அளிக்க வேண்டும் என்று திட்டமிட்டாரோ, அதனைத் தொடர்ந்து செய்வேன் என்று, இப்போது இருக்கின்ற சிலர் சின்னப் பிள்ளையாக இருக்கின்ற நேரத்திலேயே “சிங்கம் எனச் சீறி எழுந்து செந்தமிழ் நாட்டு மக்களுக்காக பாடுபட்ட அமிர்தலிங்கம் போன்றுவர்களிடம் வாக்குறுதி அளித்தார். அன்னை போய் விட்டார், எனவே அதற்குப் பிறகு இருக்கின்ற நான் இளைஞனாக இருக்கின்ற காரணத்தாலே என்னை நம்பிப் பயன் இல்லை என்று எண்ணாதீர்கள். நான் அந்த வழியிலேயே தொடர்ந்து சென்று இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்களுக்கு எல்லா பாதுகாப்பும் கொடுப்பேன்” என்று உறுதி அளித்தார்.

1983-ல் இலங்கையில் நடைபெற்றது தமிழனுடைய கறி மாமிசம் இங்கே கிடைக்கும் என்று கடைவீதிகளில் எல்லாம் அறிவிப்புப் பலகைகள் தொங்கின. இங்கே இருந்து சுற்றுலா போன தமிழல்: சென்னையைச் சேர்ந்த ஒருவர் சிங்கள வீரர்களால் கொல்லப்பட்டார்; சிங்கள இராணுவத்தால் கல்வி பயின்று கொண்டு இருக்கின்ற பெண்கள் கற்பழிக்கப்பட்டனர். அங்கே இருக்கின்ற, இந்துக் கோவில்களில் இருக்கின்ற சிலைகளுடைய தலைகள் எல்லாம் அப்புறப்படுத்தப்பட்டு அங்கே புத்தர் சிலைகள் வைக்கப்பட்டன. புத்தர் விகாரங்களாக மாற்றப்பட்டன. பள்ளி வசலில் தொழுகை நடத்துகின்ற இஸ்லாமிய பெருமக்கள் தொழுது கொண்டு இருக்கின்ற இடத்திலேயே கொலையுண்டார்கள். பிரார்த்தனை செய்கின்ற பாதிரியார் அங்கே கொலை செய்யப்பட்டார். நீண்ட நெடுங்காலமாக கண் என போற்றிக் காத்து வந்த கல்வித் தமிழ் ஏடுகள் என்று சொல்லுகின்ற நூலகங்கள் எரித்து ஒழித்து சாம்பல் ஆக்கப்பட்டன. நமது தமிழ் மக்களுக்கு எந்த விதமான பாதுகாப்பும் இல்லாது இருந்ததோடு அவர்களுக்கு உணவு கொடுக்காமல், அவர்கள் நோய்வாயில் இருந்தபோது மருந்து கொடுக்காமல் கொடுமைகளைச் சிங்கள அரசு செய்தது,

அது மட்டும் அல்லாமல், இராணுவத்தால் சுட்டுக்கொல்லப்படுகிற தமிழனாக இருந்தாலும், சிங்கள வீரர்களால் சுட்டுக் கொல்லப்படுகிற அல்லது வெட்டிக் கொல்லப்படுகிற தமிழனாக இருந்தாலும் போஸ்ட்டு மார்ட்டம் கூடச் செய்யாமல் புதைத்து விடலாம் என்று சொல்லுகின்ற கொடுமையான சட்டங்கள் நிலவிக்கொண்டு வந்து கொண்டு இருந்த நேரம்.

அந்த நேரத்தில் அவர்களுக்கு உணவு போகக் கூடாது என்று தடுத்து வைத்து இருந்த நேரத்தில் அவர்களுக்கு உணவு அளிப்பதற்குக் கூட முன் வந்தது ராஜிவ் காந்திதான். பல படகுகளிலே அவர் நமது நாட்டினுடைய அசோகச் சக்கர கொடி அல்ல போர் கொடியை அல்ல; உலக சமாதானத்தை நாடிக் கொண்டு இருக்கின்ற இரக்கத்தின் சிவ்னமாக இருந்து கொண்டிருக்கின்ற செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினுடைய கொடியைப் போட்டுக் கொண்டு படகுகளில் உணவுப் பொட்டலங்கள், பழங்கள், ரொட்டிகள், மருந்துகளை எடுத்துக்கொண்டு திறந்த படகுகளில் போன நேரத்திலே அங்கே இலங்கையில் இருந்து ஆண்டு கொண்டு இருந்தவர்கள் அதனைத் தடுத்து நிறுத்துங்கள் என்று சொல்பவர்கள் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு படகுகள் எல்லாம் தத்தளித்தன. பாரத தேசத்திலே இருக்கின்ற மக்கள் ஆகிய நம்முடைய நெஞ்சங்கள் எல்லாம் பதறிப் போய் துடித்தன; பாரத பெரும் தேசம் என்று சொல்லுகின்ற இமயமலையிலிருந்து குமரி வரை அசன்று, விரிந்து கிடக்கின்ற 80 கோடி மக்களைக் கொண்ட இந்தப் பெரிய பாரத தேசத்தினுடைய படகுகள் தடுத்து நிறுத்தப்பட்ட வகையில் அப்போது சென்னையில் இருந்த பலர் பார், பார் இவ்வளவு நாளும் தமிழனுடைய மானம்தான் போயிற்று என்று நினைத்தோம் இப்போது பாரதப் பிரதமருடைய மானமும் போயிற்று என்று சொன்னவர்களும் உண்டு. ஆனால் என்ன நடந்தது? சில மணி நேரத்திலே நம்முடைய மானம் காப்பதற்கு என்று அங்கே விமானம் போனது. உணவுப் பொட்டலங்களைப் போட்டது. உணவு பொட்டலங்களைப் போட்டதற்குப் பிறகு அந்தச் செய்தியைச் சொல்லியது நாங்கள் ரொட்டித் துண்டுகளை மட்டும் போடுவதற்குத் தகுதியானவர்கள் மட்டும் அல்லது தேவைப்பட்டால் எங்கள் தமிழனைக் கொலை செய்பவர்களை வெட்டித் துண்டு போடுவதற்கும் இந்தியா தயாராக இருக்கிறது என்று சொல்லுகின்ற செய்தியை அங்கே சொல்லாமல் சொல்லி விட்டு வந்தார்; அதனால் ஒப்பந்தம் ஒன்று கையெழுத்தாகியது. அந்த ஒப்பந்தம் 'இந்தியா சிலோன் அக்கார்டு' என்று இந்தியாவை முன் நிறுத்தி இரண்டாவதிலேயே இலங்கையைச் சொல்லுகின்ற அளவுக்கு அந்த ஒப்பந்தம் வந்தது. நீண்ட நெடுங்காலமாக எத்தனையோ ஒப்பந்தங்களைச் செய்த பிறகும் கூட அந்த ஒப்பந்தங்களை எல்லாம் இலங்கை அரசாங்கம் மீறி, மீறி போகப்போக இந்தத் தடவை இந்திய அரசாங்கமே அந்த ஒப்பந்தத்தைப் போட்டதற்குக் காரணம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. சுந்தசாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த உரை .. (குறுக்கீடு)

திரு. குமரி அனந்தன்: தலைவர் அவர்களே, எத்தனையோ தடவை பல ஒப்பந்தங்கள் போட்டு அவை எல்லாம் மீறப்பட்ட நேரத்தில் இந்தத் தடவை இன்னொரு பக்கத்திலே ஒப்பந்தத்திலே இருப்பது இந்திய இராணுவம்,

1990 ஏப்ரல் 2]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

இந்திய இராணுவத்தை வைத்துக்கொண்டு இருக்கிற இந்திய அரசு என்கின்ற காரணத்தால் நாம் எல்லாம் மகிழ்ந்தோம். எப்படியாவது இந்த இலங்கையில் இருக்கின்ற வர்கள், அந்தச் சிங்கள வீரர்களிடமிருந்து நமது சேதமிழ்ச் சிங்கங்கள் எத்தனையோ ஆண்டுக்காலம் நினைத்துக்கொண்டு இருக்கிறவர்கள், கனவு எல்லாம் நனவாகும் என்று நினைத்துக் கொண்டு இருந்தோம். அதன்படிதான் ஒவ்வொரு தடவையும் ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் விடுதலைப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்ட பெருமக்களுக்கெல்லாம் நன்மை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அமிர்தலிங்கத்தை இங்கே கொண்டு வந்தோம். விடுதலைப் புலிகளாக இருந்து கொண்டிருந்தவர்களுக்குச் செல்வம் கொடுத்தோம். தங்குவதற்கு இடம் கொடுத்தோம்.

10-05 மணி

அதே நேரத்தில் இங்கே சிலர் தங்கிக்கொண்டிருந்த போது அங்கே களத்திலேயிருந்து போராடிக்கொண்டிருந்த, டேலோவைச் சேர்ந்த சிறி சபாரத்தினம் போன்றவர்களெல்லாம் இன்னொரு போராளிக் குழு என்று சொல்லப்படுகின்ற விடுதலைப் புலிகளாலே கொல்லப்பட்டார்கள். அப்போது நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், தமிழனாக, துடிக்கின்ற நெஞ்சத்தோடு எழுந்து நின்று சொன்னார்கள் அந்தச் சபாரத்தினம் அவர்கள் இறந்தபோது எனக்கு தாங்க முடியாத வருத்தம் இருக்கிறது; நான் ஏன் இருக்கிறேன் என்று சொல்கின்ற அளவிற்கு எனக்கு நெஞ்சிலே வருத்தம் இருக்கிறது; சில நாட்களுக்கு முன்புதான் அந்தத் தம்பி வந்து என்னோடு படம் எடுத்தகொண்டான் என்று அவர்கள் வேதனைப்பட்டது எல்லோருடைய நெஞ்சையும் தொட்டது. நமக்குள்ளே சண்டையா என்று எண்ணிக்கொண்டு இருந்தோம்.

அதே நேரத்திலே, இலங்கை அரசாங்கம் போராளிக் குழுக்களை துரத்தி, துரத்தி, துரத்தி, அடிக்கிறது. அவர்களைக் கலக்காரர்கள் என்று சொல்கிற நோத்தில், கலக்காரர்கள் அல்ல, உரிமைக்காகப் போராடுகிறவர்கள் என்ற அந்தஸ்தைக் கொடுத்து, திம்புலிலே சரியாசனம் கொடுத்து, அரியாசனத்திலே இருக்கின்றவர்கள் சரியாசனம் கொடுத்து, பேச வைத்தவர் ராஜீவ் காந்தி அவர்கள், சார்க் மாநாடு நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் தனி விமானத்தை அனுப்பி அருமைக்குரிய சகோதரர், இதயத் துடிப்பெல்லாம் அந்த நாட்டிலே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற தமிழர்களுக்காக பாடுபடுகிறார் என்கின்ற எண்ணத்திலே அவரைத் தனி விமானத்திலே கொண்டு வந்து பேச வைத்ததும் ராஜீவ் காந்தி அவர்கள்தான். இந்த ஒப்பந்தத்திற்குப் பிறகு ஆயுதங்களை கீழே போட்டு, ஜனநாயக வழியிலே திரும்ப வேண்டுமென்று சொல்கிற நேரத்தில், அதையும் ஒப்புக்கொண்டு, மக்களைக் கூட்டி, பெரிய பொதுக் கூட்டத்திலே பேசி முடித்துவிட்டு, அதற்குப் பிறகு ஆயுதங்களை போட மாட்டோம் என்று சொன்ன காரணத்

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 ஏப்ரல் 2]

தினாலே சண்டை வந்தது, சண்டை வந்த நேரத்திலே கூட என்ன செய்தோம் நாம்? வடகிழக்கு மாகாணத்தை ஒன்றுப்படுத்தி, புலிகளே பெரும்பான்மையாக இருந்து ஆளலாம் என்று சொல்லி, நீங்களே சொல்கின்றவரை முதலமைச்சராக ஆக்கலாம் என்று சொல்லி, தமிழுக்கு ஆளுகிற உரிமை, ஆட்சி மொழி அந்தஸ்து, கடல் கடந்தும் ஒரு தமிழன் ஆளுகிறான் முதலமைச்சராக என்று சொல்கின்ற பெருமையினையும் ராஜிவ் காந்தி அவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். இந்திய அரசாங்கத்தினுடைய பிரதமராக, அதை ஏற்றுக் கொடுத்தார். ஆனால் முதலிலே சிவஞானம் எனப்பவரை முதல்வர் என்று சொல்லிவிட்டு, அதற்குப் பிறகு அவரை மாற்றி பத்மநாபனைப் போடு என்று சொல்லி, திருப்பி திருப்பி அதை தட்டிக் கழித்த காரணத்தினாலே சண்டை நடந்தது. நான் கேட்கிறேன், அவர்களுக்குப் போர் நிறுத்தம் கொடுக்கவில்லையா? ராஜிவ் காந்தி அவர்கள் இந்த நாட்டினுடைய பிரதமராக இருந்த நேரத்திலே போர் நிறுத்தம் கொடுக்கவில்லையா? போர் நிறுத்தம் கொடுத்தார். போர் நிறுத்தம் கொடுத்து, கிடைக்கின்ற இடைவெளியிலே எல்லாம் ஆயுதங்களைக் கொண்டு வந்து சேர்த்தார்கள். தங்களை மீண்டும் மீண்டும் நிலைப்படுத்திக்கொள்வதற்காகவும், பலப்படுத்திக் கொள்வதற்காகவும் அவர்கள் முயற்சிகளைச் செய்தார்கள். எனவே, நாம் நேசக்கரம் நீட்டுகின்ற நேரத்தில் நாச சிந்தனையல்லவா அவர்களுக்கு வருகிறது என்ற எண்ணத்தை இந்திய இராணுவத்திற்கு ஊட்டினார்கள். இந்திய அரசியல் தலைவர்களுக்கு ஊட்டினார்கள், என்ன ஆயிற்று? தேர்தலுக்கு வாருங்கள் என்று சொன்னோம். தேர்தல் நடைபெறவேண்டுமென்று சொன்னோம். ஐ.பி.கே.எஃப். என்று சொல்லுகின்ற அமைதி காக்கின்ற படை அங்கே இருந்து அவர்களுக்கு உதவவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இங்கிருந்து நமது தேர்தல் அதிகாரிகள் பார்வையாளர்களாகப் போனார்கள். நமது தேர்தல் அதிகாரிகள் பார்வையாளர்களாகப் போகின்ற அளவுக்கு தேர்தல் நடைபெற்றது. வரதராஜ பெருமாள் முதலமைச்சராக ஆகிறார் என்று சொன்னால், அந்தத் தேர்தலில் அவர் பங்கு கொள்கிறார், முதலமைச்சராக ஆகிறார். பிரேமதாசா அங்கே அதிபராக ஆகிறார். இரண்டு தேர்தல் நடப்பதற்கும்தான் ஐ.பி.கே.எஃப். உதவி செய்தது. ஆனால் நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பிரேமதாசா பதவி விலக வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அந்த அரசாங்கம் கலைக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. அதேபோல தேர்தலிலே கலந்து கொண்ட இன்னொரு தமிழனாகிய வரதராஜபெருமானினுடைய அந்த அரசாங்கத்தைக் கலைக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்.

*மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, உரிமைப் பிரச்சினை என்ற பெயரால் ஒரு பிரசங்கமே நடைபெறுகிறது. நான் அதை மறுக்கவில்லை, ஆனால்

1990 ஏப்ரல் 2]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

எதற்காக இந்த உரிமைப்பிரச்சினை கொண்டுவரப்பட்டது என்று கோடிட்டுக் காட்டவேண்டும், நான் அதை ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்பித் தடுக்கவும் இல்லை; தடுக்க முயன்ற அமைச்சரைக் கூடத் தடுத்து விட்டேன். ஆனால் தொடர்ந்து தவறான தகவல்களைச் சொல்லிக் கொண்டு போகக்கூடாது, விடுதலைப் புலிகளுக்கும், ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். குழுவினருக்குமிடையில் நான் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினேன் இவர்கள் சொன்னதை அவர்களிடத்திலே சொன்னேன் அவர்கள் சொன்னதை இவர்களிடத்திலே சொன்னேன்; அவ்வளவுதான். அவர்கள், ஒரு தேர்தல் புதிதாக நடைபெற வேண்டும், அதற்கு வரதராஜபெருமாள் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். அவர் தானாக முன் வந்து கவுன்சிலை, வடகிழக்கு மாநில கவுன்சிலைக் கலைத்து விட்டு, புதிய தேர்தலுக்கு வழிவகுக்க வேண்டும் என்று எல்.டி.டி. யினர் சொன்னார்கள். அதையே நான் இவர்களிடத்திலே எடுத்துச் சொன்னேன். அவர்கள் சொன்னதை இவர்களிடத்திலே சொன்னேனேயல்லாமல் கலைக்கவேண்டுமென்று நான் வரதராஜ பெருமாளுக்கு உத்திரவிடவில்லை. அப்படிப்பட்ட யோசனையும் சொல்லவில்லை. இருக்கின்ற நிலவரங்களை இரு சாராரிடத்திலும் நான் பகிர்ந்து கொண்டேனேயல்லாமல், நானாக எந்த முடிவையும் எடுத்துச் சொல்லவில்லை. எந்த முடிவையும் யார் மீதும் திணிக்கவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. குமரி அனந்தன் அவர்களுக்குத் தெரியும். இந்த உரிமைப் பிரச்சினை தொடர்பான மையத்தை நோக்கி நகரவேண்டும்.

10.10 மணி

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, முதல்வர் அவர்கள் ஒரு விளக்கம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு நான் சில செய்திகளைச் சொல்ல ஆரம்பிக்கிறேன். இங்கே பல்வேறு சிரமத்திற்கு மத்தியிலே அமைதிப் படை, ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் பிரதமராக இருந்த நேரத்தில் அனுப்பப்பட்டிருந்தாலும் கூட, அது ராஜீவ் காந்தியின் இராணுவம் அல்ல, இந்த தேசத்தின் இராணுவம். இந்த தேசத்தின் இராணுவத்தை அனுப்பச் சொன்னது நாம்தான். இன்னும் சொல்லப்போனால், மரியாதைக்குரிய திரு. ஆர்.வெங்கட்ராமன் அவர்கள் ஜனாதிபதியாகப் போட்டியிடுகிற நேரத்தில், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தலைவராக இருக்கின்ற கட்சி, அவர்களுக்கு வாக்கு அளிக்கமாட்டோம் என்று சொன்னதற்கு ஒரு காரணம் கூட, இராணுவத்தை நீங்கள் அனுப்பமாட்டோம் என்று சொன்னதுதான் காரணம் என்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. எனவே இந்த விவாதத்தில் அவர்களும் இராணுவத்தை அனுப்ப வேண்டுமென்று சொன்னார்கள், நாங்களும் இராணுவத்தை அனுப்பவேண்டுமென்று சொன்னோம். பலரும் இராணுவத்தை அனுப்பவேண்டுமென்றுதான் சொன்னோம்.

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 ஏப்ரல் 2]

அங்கே போய் அந்த இராணுவம் என்ன செய்தது என்பதை என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, ரத்தம் சிந்தியவர்களுக்கு ரத்தம் கொடுத்தது, வைத்திய உதவ செய்தது, எல்லாம் செய்தது. ஆனாலும் அந்த சூழ்நிலையிலே அந்த இராணுவ வீரர்களை மறைந்து நின்று கொன்றார்கள். போரிலே மறைந்து நின்று கொன்று, அவர்களுடைய கழுத்திலே டயர்களை மாட்டி எரித்தார்கள். அந்தக் கொடுமைகளை எல்லாம் செய்ததற்குப் பின்னாலும், அந்த இராணுவம் அங்கே இருந்துகொண்டு போரிட்டது. போரிட்டது மட்டுமல்ல, திரும்ப வருகிறது. திரும்ப வருகிற நேரத்திலே, தளபதி கல்கத் அவர்கள், நான்கடைசி மனிதனாகத்தான் வருவேன் என்று சொல்லி, திரும்பி வருகிறார்.

நாமெல்லாம் எதிர்பார்ப்பது என்னவென்றால், நடந்து முடிந்த தேர்தலில் நம்மைப் பிரதிநிதிகளாகத் தெரிந்தெடுத்தது போலத்தானே அவர்களையும் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள், அவரைத்தானே நாம் நமது பிரதிநிதி என்று சொல்கிறோம், ஏனென்றால் இதே முதல்வர்தான், நீண்ட நெடுங்காலமாக இருந்த ஒரு பழக்கத்தைக்கூட சுதந்திர தினத்தன்று எப்படி கோட்டையில் கவர்னர் கொடியேற்றுவது, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாம் அல்லவா, அதாவது முதல்வர் அல்லவா கொடியேற்ற வேண்டும், என்ற உரிமையைப் பெற்று பெருமையைத் தந்தவர் என்ற காரணத்தால், அந்த முதல்வர் அவர்கள் அந்த வரவேற்புக்குச் செல்லவில்லை.

இந்திய இராணுவம் என்பது இந்த தேசத்தைப் பாதுகாக்கக் கூடிய இராணுவம். நாளைக்கு இந்த நாட்டிலே இருக்கிற 1000 கிலோ மீட்டர் கடற்கரையைப் பெற்றிருந்த இந்தியாவில், அன்னியப் படையெடுப்பு நடந்தால்—அப்படி வரவேண்டாம்—வந்தால் தங்கள் உயிரைக் கொடுத்துப் பாதுகாக்கக்கூடிய இராணுவம். அந்த இராணுவம் நமது மானத்தைக் காக்கிற இராணுவம். அதனை அவர்கள் வரவேற்க வேண்டுமென்று என்னைப் போன்றவர்கள் மட்டுமல்ல, இந்த தேசத்தில் இருப்பவர்கள் அத்தனை பேரும் எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் போகாதது மட்டுமல்ல, அந்த இராணுவத்தை எதிர்த்துப் போரிட்ட புலிகளுக்கு வீர வணக்கம் என்று சொன்னார்கள். அது மட்டுமல்ல, அந்த இராணுவம் என்ன என்ன தவறுகளைச் செய்தது என்று சில பத்திரிகைகளிலே வந்த சில படங்களை எடுத்துக்கொண்டு திரு. நெடுமாறன் என்பவர், டெல்லியிலே தமிழ்நாடு இல்லத்திலேயே போய்த் தங்கிக் கொண்டு, சீக்கியத் தீவிரவாதிகளின் தலைவரைப் போய்ப் பார்த்து, அவர்களிடம் அந்தப் படங்களைப் போட்டுக் காட்டி, அவர் அப்படியா என்று கேட்க, இவர் அவருக்கு மாலை போட, சுவர் இவருக்கு வாள் கொடுக்க, பிறகு என்ன சொல்கிறார்கள்

1990 ஏப்ரல் 2]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

என்றால், நானும் பிரபாகரனும் சேர்ந்து இந்தியத் திருநாட்டிலே பல்லாயிரம் பேர் ரத்தம் சிந்தி விடுதலை பெற்ற இந்தப் பூமியிலே இப்பேர்திருக்கிற அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை மாற்றி எழுத வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். யார் ஒரு காலத்தில் இந்திய வம்சாவளியினரைப் பார்த்துக் கிண்டலும் கேலியும் பண்ணினார்களோ, யார் இந்திய இராணுவத்தை எதிர்த்துப் போராடினார்களோ, அவர்களுடைய பிரதிநிதியும், நாடுமாகச் சேர்ந்து இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்தியெழுத வேண்டுமென்று சொல்கிற நேரத்தில், பிரிவினைவாதம் அல்லவா அங்கே வருகிறது. இவர்களுக்கு அல்லவா நமது முதல்வர் வீர வணக்கம் சொல்லிவிட்டார். அதே நேரத்தில், இந்த நாட்டின் மானத்தைக் காப்போம் என்று...

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்த நீண்ட சொற்பொழி விற்குப் பதிலாக நான் மீண்டும் நீண்ட சொற்பொழிவு ஆற்ற விரும்பாத காரணத்தால் இடையிலே ஏற்படுகின்ற தவறுகள் அல்லது தவறான தகவல்களைத் திருத்த வேண்டியவனாக இருக்கின்றேன். நேற்றைய தினம் வெளிவந்த அந்த அறிக்கைக்கு உடனடியாக விடுதலைப் புலிகளிடமிருந்து மறுப்பு அறிக்கை வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த நகைமுகக் கண்காணிப்பு அப்படி ஒரு அறிக்கை விடுத்தது, இந்திய நாட்டின் ஒற்றுமைக்கு, ஒருமைப்பாட்டிற்குக் கேடு விளைவிக்கக் கூடியது என்று நான் இந்த அவையிலேயே அறிவித்து இருக்கிறேன். காவல்துறையினர் கடுமையான நடவடிக்கையை எடுப்பார்கள் என்று கூறியிருக்கிறேன். அநேகமாக இன்று, நாளைக்குள் அந்த நடவடிக்கை என்ன என்பது நாட்டுக்குத் தெரிந்துவிடும். எனவே இது குறித்து நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் அவர்கள் இந்த அரசு அதற்கு ஒத்துழைக்கிறது என்று எண்ண வேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : நான் சொல்வது நகைமுகனை அல்ல. திரு. நெடுமாறன் அவர்களை. ஏனென்றால் நகைமுகனைப் பற்றி நீங்கள் சொன்னதற்குப் பிறகு வந்த செய்தி இது. நகைமுகனோ கஜமுகனோ நான் நடவடிக்கை எடுப்பேன் என்று சொன்னதற்குப் பிறகு கூட, இந்த செய்தி வந்திருப்பதன் காரணத்தாலே....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : கஜமுகன் என்டில் நெடுமாறனும் சேரலாம் அல்லவா? (சிரிப்பு)

திரு. குமரி அனந்தன் : நமது முதல்வர் அவர்களுடைய அந்த சொல் சாதாரணத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் நெடுமாறன் அவர்கள் தமிழ்ச் சொல்லைத் தவிர வேறு ஏதும் தனது பெயரில் வரக்கூடாது என்பதற்காக, நெடுமாறன் என்று வைத்துக் கொண்டவர். கஜமுகன் என்பதை ஒத்துக்கொள்வாரா என்று தெரியாது.

[1990 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நகைமுகனோ, கஜமுகனோ யாராக இருந்தாலும், நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று நான் சொன்னதற்குக் காரணம், இத்தகைய கூற்றுக்களைச் செய்கிறவர்கள், சொல்பவர்கள், செயல்படுகின்றவர்கள், யாராக இருந்தாலும் என்ற பொருளில்தான் வரும். நகைமுகன் சொல்லியிருக்கின்ற அளவுக்கு நெடுமாறன் அவராக ஓர் அறிக்கை விட்டதாகப் பத்திரிகையில் வரவில்லை. பத்திரிகையிலேதான் செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. அவர் சீக்கியத் தலைவரைச் சந்தித்தார் என்ற செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. அந்தச் செய்திகளைப் பற்றி திரு. நெடுமாறன் இன்னும் மறுப்புத் தெரிவிக்கவில்லை. ஆனால் திரு. நெடுமாறன் பெயரால் எந்த அறிக்கையும் வரவில்லை. திரு. நகைமுகன் பெயரால் அறிக்கை வெளிவந்தது. அதனால் நடவடிக்கை உடனடியாக மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

10.15 மணி

திரு. குமரி அனந்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. குமரி அனந்தன் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.....

திரு. குமரி அனந்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. குமரி அனந்தன் அவர்களை, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தொடர்ந்து, அருள்கூர்ந்து, அதிலேயே விவாதத்தை வளர்க்கவேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தொடர்ந்து, அருள்கூர்ந்து, அதிலேயே விவாதத்தை வளர்க்கவேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழனுக்கு வாழ்வு கொடுத்து, தமிழர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க, தமிழனைக் காப்பாற்றுவதற்கு இராணுவம் அங்கே அனுப்பப்பட்டது. அந்த இராணுவம் இந்திய தேசிய இராணுவம். இராஜஸ்தானத்திலிருந்து கன்னியாகுமரி வரையில் இருக்கின்ற அத்தனை பிரதிநிதிகளையும் கொண்ட இராணுவம். அந்த இராணுவத்தில் பிளவு ஏற்படுகிற வகையில் இன்று சீக்கியர்களை ஏன் சேர்த்தார்கள் என்று சொன்னவர் மீதுதான் நடவடிக்கை எடுப்பேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழர்கள் எங்கே இருந்தாலும் அவர்களுக்கு வாழ்வளிக்க வேண்டும் என்று நினைத்த ஒரு மாபெரும் தலைவரை, அவருடைய நல்ல சிந்தனையை, அவருடைய இதயத்தைப் புண்படுத்துகிற வகையில் திரு. ராஜீவ்காந்தி அவர்களால்தான் அங்கே செல்லாமல் இருந்தேன் என்று சொல்வது தமிழர்களுக்காக தானே அடி வாங்கி, தன்னுடைய உயிருக்கும் குந்தகம் வருமோ என்கிற நிலைமையில்கூட சிங்கள வெறியனால் தானே தன்னுடைய தோளில் அடி வாங்கியும், தமிழுக்கும், தமிழர்களுக்கும்

1990 ஏப்ரல் 2]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

வாழ்வு தேடுவதற்கும், இந்தியத் திருநாட்டிற்கு என்றும் நன்மை தேடுவதற்கும், இங்கே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற மக்களுக்கும், அங்கே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற மக்களுக்கும் என்றும் நல்வது செய்ய நினைத்த மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய மாபெரும் தலைவர் திரு. ராஜீவ்காந்தி மீது இங்கே சொல்லப் பட்ட குற்றச்சாட்டு காரணத்தால் நான் என்னுடைய உரிமை மீறல் என்று சொல்கிற தீர்மானத்தை இங்கே கொடுத்திருக்கிறேன். அதற்கு விளக்கம் தரவேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல அதனை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்று முன்தினம் விவாதிக்க வேண்டிய இந்தப் பிரச்சினையை சில சூழ்நிலையின் காரணத்தால் விவாதிக்க முடியாது போய், எங்களை எல்லாம் சபை நடவடிக்கைகளில் கலந்து கொள்ள முடியாத அளவுக்கு சபையை விட்டு வெளியேற்றி விட்டார்கள். ஆனால் அப்படி வெளியேற்றிய நேரத்தில் எத்தனை நாளைக்கு அந்த உத்தரவு என்று எங்களுக்குத் தெரியாத காரணத்தால்தான் காலையிலே நாங்கள் கேள்வி நேரத்தில் பங்கு பெறுவதா வேண்டாமா என்ற சந்தேகத்தோடு இருந்தோம். ஆனால் இந்த நேரத்தில் உங்களுடைய உத்தரவைத் தெளிவு படுத்தி ஒரு நாளைக்குத்தான் வெளியேற்றினேன் என்று தெரிவித்ததற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் எனக்கு இருக்கின்ற வருத்தம் என்ன என்பதைச் சொல்கிறேன். அன்றைக்கு இந்தப் பிரச்சினை சூடாகவும், வேகமாகவும் போகக்கூடாது என்பதற்காக இந்தப் பிரச்சினையில் சில கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி, இந்தப் பிரச்சினையை முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் நான் தலையிட ஆரம்பித்தேன். ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ என்னையே இந்தப் பிரச்சினையில் சம்பந்தப்படுத்தி வெளியேற்றுகிற நேரத்தில், முதல் ஆளாக என்னை வெளியேற்ற உத்தரவு போட்டு, அப்படி உத்தரவு பிறப்பித்த உடனே உங்களுடைய புணியாளர்களாக இருக்கின்ற காவலர்கள் என்னைப் பிடித்து வெளியிலே இழுக்கிற அளவுக்கு நிலைமை வந்துவிட்டது. இப்படி காவலர்கள் பிடித்து இழுத்து வெளியே அனுப்புகிற நிலைமை வந்தது என்றால், ஒரு எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு இந்த நிலைமை வரலாமா என்றால் அது கேள்விக்குரியதாக இன்றைக்கு இருக்கிறது. ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரையில் இப்படி ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்ததற்குப் பின்னால் நான் இதிலே சம்பந்தப்பட்டுவிட்டேன் என்பதில் எனக்கு ஒரு வருத்தம் இருந்தாலும் ஒரு சபாநாயகர் போடுகிற உத்தரவு என்ற வகையில், அந்த உத்தரவை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பது என்னுடைய கடமை என்ற காரணத்தால் அந்த உத்தரவை நான் ஏற்றுக்கொண்டேன். ஆனால் அந்த உத்தரவு வந்தால்

[திரு. எஸ்.ஆர். இராதா]

[1990 ஏப்ரல் 2]

எதிர்ப்பதாக இருந்தால் நான் எந்த வகையில் வழிமுறைகளைப் பின்பற்றவேண்டுமென்றால், ஜனநாயகத்திலே பல்வேறு சட்ட மன்றங்களிலே எப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன என்பதும் அந்த நடைமுறைகளைப் பின்பற்றவேண்டுமென்ற நிலை எனக்கு வருமேயானால் அதை பின்பற்றுவதா, இல்லையா என்பது பற்றியும் நான் யோசித்துக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால் இன்றைக்கு நீங்கள் உரிமைப் பிரச்சினை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு எங்களைப் பேசுவதற்கு அனுமதி கொடுப்பது என்பது, ஒரு சபையினுடைய நடவடிக்கை தொடர்ந்து நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டும் என்பதற்கும், நாட்டு மக்களுடைய பிரச்சினையை எடுத்துச்சொல்கிற வாய்ப்பை அனைவருக்கும் வழங்குகிற அடிப் படையிலும், இன்றைக்கு எங்களுடைய கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, காங்கிரஸ் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி அந்தந்தத் தொகுதிகளிலே இருக்கக்கூடிய மக்களுடைய அன்றாடப் பிரச்சினைகளை இப்படிப்பட்ட நேரங்களிலே எடுத்துச் சொல்கிற வாய்ப்புப் பெறுகிற நேரத்தில் அந்த வாய்ப்பு எங்கே தவறிவிடுமோ என்ற அச்சத்தோடே இருந்தேன்.

10.20 மணி

ஏனென்றால் இலங்கையிலே இருக்கின்ற தமிழர்களுடைய பிரச்சினை நீண்டநெடுங்காலமாக தீர்க்கமுடியாத அளவுக்கு இருக்கின்ற இந்த பிரச்சினையிலே நமக்குள் பெரிய சண்டை வந்து நம்முடைய சண்டையே தீர்க்கமுடியாமல் போய்விடுமோ என்ற பயம் எனக்கு இருந்தது. ஆனால் இந்த இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை ஏற்பட்ட காலத்திலேயிருந்து இன்றைய வரையில், அங்கே எப்படி இலங்கைத் தமிழர்கள் ஒன்றாக இல்லையோ அதுபோல தமிழ்நாட்டு தமிழர்களும் ஒற்றுமையாக இல்லாத நிலைமை இருப்பது வேதனைக்குரிய ஒன்று. வருத்தப்பட வேண்டிய ஒன்று, அதிலேதான் கடந்த காலத்திலே இந்தப் பிரச்சனை எழுந்து நம்முடைய மறைந்த முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அத்தனை தமிழர்களும் இதிலே ஒன்றாக இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை அடிக்கடி வற்புறுத்தினார்கள். அப்படி பிரிவினை வருகின்ற நேரத்தில், இன்றைக்கு முதல்வராக இருக்கின்ற மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சி தலைவராக இருந்த காலத்தில், சில நேரங்களில் போராட்டம் என்று அறிவித்து, வேலைநிறுத்தம் என்று அறிவித்த நேரத்திலே கூட, கருத்து வேறுபாடுகளைக்கூட மறந்துவிட்டு தமிழர்களுடைய பிரச்சனையிலே பிளவு வந்துவிடக்கூடாது என்பதனாலேயே மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அன்றைக்கு இரந்த கருத்துவேறு பாட்டையும் மறந்து, கலைஞர் வேலைநிறுத்தம் செய்தால் என்ன, நாம் செய்தால் என்ன, அனைவரும் வேலைநிறுத்தத்திலே கலந்து கொள்வோம் என்று அரசாங்கத்தையே வேலை நிறுத்தத்திலே கலந்து கொள்ளச் சொல்லி, ரெயிலை நிறுத்த வேண்டும் என்ற போது ரயில் அல்ல, ஆகாய விமானத்தையே நிறுத்துவோம் என்று ஆகாய விமானத்தை நிறுத்தி, உலகத்திலே

1990 ஏப்ரல் 2] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

தமிழர்கள் ஒன்றாக இருக்கின்றார்கள் என்பதை எடுத்து காட்ட வேண்டுமென்பதற்காக புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அன்றைக்கு அந்த நடவடிக்கையை எடுத்தார்கள். ஆனால், அன்றைக்குக்கூட அந்தப் பிரச்சனையிலே ஒன்றாக இருந்திருக்க வேண்டுமானால், ஒரே ஒரு பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டு, 'தனி சமூக' ஒத்துக்கொண்டால்தான் நாம் வருவோம் என்று எழுப்பப் பட்ட நேரத்தில் கூட புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாக சொன்னார்கள். 'தனி சமூக' என்று நாம் கேட்க வேண்டாம். அங்கே இருக்கின்ற இலங்கையிலே இருக்கின்ற தமிழன் அவர்களுடைய முடிவை எடுத்துக் கொள்ளட்டும். பாதிக்கப்படுகின்ற தமிழனுக்காக நாம் வாதாடுகிறோம். பேராாடுகிறோம், அவனுக்கு உதவி செய்கிறோம் என்ற நிலையிலேயே இருப்போம். 'தனி சமூக' வேண்டுமென்ற கேள்வியை அவன் கேட்கட்டும். நாம் அதைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டாம் என்று அன்றைக்கே சொன்னார்கள். ஆனால் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அன்றைக்கு தனி சமூக என்று ஒத்துக்கொண்டால்தான் சர்வக் கட்சிக் கூட்டத்திற்கு வருவோம் என்று சொன்னதை நாம் மறக்கவில்லை. அதே போல, அன்றைக்கு ஆட்சிக் கட்சியாக இருந்த நேரத்தில், குட்டிமணி ஐகன் அவர்கள் இங்கேயிருந்து ஒப்படைக்கவேண்டிய நேரத்தில் ஒப்படைத்து விட்டார் என்ற மிகப்பெரிய பழிக்கு ஆளாகின்ற நிலையிலே, எவ்வளவோ கொந்தளிப்புகள் ஏற்பட்ட நேரத்திலே, எப்படியாவது இலங்கை தமிழனைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதற்காக அன்றைக்கு அந்தப் பிரச்சினையை அடக்க வேண்டுமென்பதில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தலைவிட்டார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் பெருமையாக எடுத்துச் சொல்வேன். ஆனால், இன்றைக்கு வந்திருக்கின்ற பிரச்சினை நம்முடைய ராணுவம் வெளியிலே வருகிறது, வெளியிலே வருகின்ற ராணுவத்தை வரவேற்கவேண்டிய நிலை வருகிறது. இந்த நிலையிலே தமிழ்நாட்டினுடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் செல்லவேண்டுமென்று ஒரு மரபு, ஒரு சம்பிரதாயம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், நம்முடைய ஆட்சி சார்பிலே கவர்னர் அவர்கள் சென்றிருக்கிறார்கள். கவர்னர் அவர்கள் சென்று, அந்த ராணுவத்தை வரவேற்றிருக்கிறார்கள். அது போலவே மத்தியிலே இருக்கின்ற ஆட்சியிலே இருக்கின்ற அமைச்சர் வரவேற்றிருக்கிறார். பிரதம அமைச்சரே வர வேற்றிருக்கிறார். ராணுவ நடவடிக்கை என்பது பிரதம அமைச்சர் உள்ளிட்ட அத்தனை பேர்களுடைய அரசு நடவடிக்கையாகக் கருதப்பட்டதே தவிர, தனிப்பட்ட ஒரு ராணுவம் யாரோ ஒரு 4 பேர்கள் செய்கின்றார்கள் என்ற நிலை அல்ல.

நான் உதாரணத்திற்குச் சொல்வதாக இருந்தால்கூட இங்கே இருக்கிற போலீசைக்கூட யாரையாவது ஒரு கலவரத்தில் ஈடு பட்டவர்களை அடக்கச் சொல்கிறேன் என்றால், உதாரணத்திற்

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1990-ஏப்ரல்-2]

போடி கலவரம் என்று வைத்தால், இந்த போலீசை அடக்க சொல்கிறோம் என்றால், போலீஸ்காரர்கள் 4 தவறுகள் அங்கே செய்யத்தான் செய்கின்றார்கள். 4 தவறுகள் செய்கின்றார்கள் என்பதனாலேயே எந்த போலீஸ்காரரையும் நாம் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டோம் என்பதில்லை. அடுத்த ஆண்டு அண்ணா பதக்கம் தரமாட்டேன் என்று சொல்கிற நிலை வரமுடியாது. ஏனென்றால், எந்த ஆட்சியாக இருந்தாலும், அதற்கு பின்னாலே வருகின்ற ஆட்சியாக இருந்தாலும், ஒரு ஆட்சிக்கு பின்னாலே வருகின்ற ஆட்சி என்று சொன்னாலும், அந்த ஆட்சியிலே என்ன நடை பெற்றாலும், அதை ஏற்றுக்கொள்கிற நிலை இருக்கிறதே தவிர, அதை எதிர்த்து மறுத்துப் பேசுகிற நிலை வராது. ஆனால், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னார்கள். 5 ஆயிரம் தமிழர்களை கொன்ற ராணுவம். நான் வரவேற்கமாட்டேன் என்று சொல்வது என்பது இந்தியாவிலுடைய இறையாண்மையை நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற முடிவு. நாம் வரும்போது சட்டமன்ற தேர்தலுக்கு வேட்பு மனு தாக்கல் செய்யும்போதே நம்முடைய முதல் கையெழுத்து, நம்மிடத்தில வாங்கி, ஆரம்பிக்கின்ற நிலைமையை இந்திய இறையாண்மைக்கு நான் எதிராக இருக்கமாட்டேன் என்றுதான் வாங்குகின்றார்கள். இந்த நிலை எதற்காக வந்தது என்றால், நாம் தமிழ்நாட்டிலே பிரிவினை சீக்கிறோம் என்று தெரிந்ததற்குப் பின்னாலே தான், இவர்கள் தோ.தலிலே நிற்கக்கூடாது என்று முடிவெடுத்து, இப்படிப்பட்ட பிரிவினை வாதிகள் தேர்தலுக்கே வரக்கூடாது என்று முடிவிலேதான் இந்தச் சட்டமே வந்தது. அந்தச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டுதான் நாம் கையெழுத்துப் போட்டு, நாம் இந்திய அரசியல் சட்டத்திற்குட்பட்டு, இறையாண்மையைக் காப்போம் என்று உறுதி எடுக்கிறோம், அதற்குப் பின்னாலே தான் அமைச்சராக ஆகின்ற காலத்திலே, முதலமைச்சர் ஆகின்ற நேரத்திலே, இரகசிய காப்புப் பிரமாணம், இன்னும் வேறு காப்பு பிரமாணங்கள் எல்லாம் எடுக்கிறோம். இத்தனைக்கும் பின்னால், ஒரு ராணுவ நடவடிக்கையை முதலமைச்சர் அவர்கள் விமர்சிக்கிறார் என்ற நிலையின் காரணமாகத்தான் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இதற்கு ஒரு விளக்கம் சொல்லலாம். எந்த காரணத்தினாலே ப்படி ஒரு நிலை வந்திருக்கிறது என்று சொல்வார்களானால், நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கின்றோம்.

10.25 மணி

இந்தத் தமிழர் பிரச்சனையில் பாகுபாடு இருக்கக்கூடாது, வேறுபாடு இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் எங்களுடைய நிலையே தவிர, இதிலே மீண்டும் குழப்பம் வந்து, ஒருவருக்கொருவர் அடித்துக் கொண்டு, இங்கேயே சண்டை, மறுபடியும் அங்கே

1990 ஏப்ரல் 2] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

அந்தச் சண்டை வர வேண்டும் என்பதை நாங்கள் நிச்சயமாக விரும்பவில்லை. அதனாலேயேதான் நான் வற்புறுத்தி கூறுகிறேன், அன்றைக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டுக் கூறிய அந்த வார்த்தைக்கு விளக்கம் சொல்லி, தன்னிலை விளக்கம் என்ற அளவிற்கு வருகிற நிலையில், அது ஒரு மாறுப்பட்ட நிலையில், அவர் இந்திய இறையாண்மைக்கு அது எதிரானது அல்ல என்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் இப்படி சொன்னதும், அன்றைக்கு உடனே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். நான் ஜெயங்கொண்டத்தில் இருக்கிற நிலக்கரியை தோண்ட வேண்டுமென்று சொன்னதை, ராதா சொல்வதுதான் பிரிவினை என்கிறார். நான் திராவிடர் கழகத்திலே இருந்த காலத்திலே பிரிவினை கேட்டவன்தான். பேரறிஞர் அண்ணா அதை ஒத்தி வைத்த நேரத்தில் அதை ஒத்தி வைத்துவிட்டு, மாநில சுயாட்சி என்று சொன்ன நேரத்திலும் எங்களுடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சம நிலையிலே இணைவோம், கட்டுண்டு வாழோம், பிரிவினை நாடோம் என்று சொன்ன நேரத்தில் அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டுதான் ஒன்றைக்கும் இருக்கிறோமே தவிர, பிரிவினை என்ற ஒரு தீர்மானம் வந்தால் பிரிவினை என்ற நிலைக்குநான் வந்துவிட தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால், அது வேறு விஷயம். ஆனால் நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற முடிவிலே நாம் மாறக்கூடாது என்பதிலே நான் உறுதியாக இருக்கிறேன். அந்த அடிப்படையிலேதான் அன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய துணையோடு வெளி மாநிலங்களிலேயிருந்து அல்லது வெளி நாட்டிலேயிருந்து, அல்லது உலக வங்கியிலேயிருந்து கடன் வாங்கியாவது செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னதையே எடுத்துக்கொண்டு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள்.

இன்னொன்றையும் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். ஏன் இங்கே ரகளை நடக்கிறது என்றால் இந்து பத்திரிகையில் எழுதிவிட்டார்கள், ரகளை செய்யுங்கள் என்று. நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு விளக்கத்திற்காக சொல்கிறேன். அந்தப் பத்திரிகை எழுதி, எங்களை ரகளை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டுமென்ற அவசியம் கிடையாது. நாங்கள் அந்த நிலைக்கு நிச்சயமாக ஆட்பட மாட்டோம். அந்தப் பத்திரிகையில் அன்றைக்கு அவர்கள் எழுதியது என்னவென்றால் எங்களுடைய பொதுச் செயலாளர் அவர்கள் லாரி மோதி தாக்கப்பட்ட நேரத்தில் ஏற்பட்ட விளைவுகளைப் பற்றி ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தோம். முதல்நாள் நான் பேச ஆரம்பித்த நேரத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். நாளைக்கு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் வருகிறது, அதிலே நீங்கள் பேசலாம்

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1990 ஏப்ரல் 2]

என்றார்கள். நானும் சரி, நாளைக்கு பேச விடுவார்கள் என்று நம்பி உட்கார்ந்தேன். ஆனால், திரு. உக்கம்சந்த் அவர்கள் விளக்கத்தைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் விளக்கம் சொன்னதும், நான் பேசுவதற்கு அனுமதிக்க முடியாது என்று சொல்லி, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்தை முழுமையாகச் சொல்லி, எல்லா விளக்கத்தையும் சொல்லி எங்களுடைய விளக்கம் முழுமையாக மறைக்கப்படுகிற நிலைமை வந்தது. அந்த நிலை வந்த நேரத்தில், அந்தப் பத்திரிகையில் அதைப்பற்றி எழுதியிருந்தார்கள் எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்கள் இதிலே ஏமாந்துவிட்டார்கள் என்று எழுதியிருந்தார்கள். அதை நான் சுட்டிக்காட்டிக் கூறினேனே தவிர, ஏதோ குழப்பம் செய்ய வேண்டும், ரகளை செய்ய வேண்டும், அதன் மூலம் இந்த சபையினுடைய நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்க வேண்டிய நிலையில் நாங்கள் இல்லை என்பதை மட்டும் தெளிவுப் படுத்தி, மக்களுடைய அன்றாட பிரச்சனைகளை இங்கே எடுத்துச்சொல்லி, அன்றாடம் நடைபெறுகிற காரியங்களை இங்கே எடுத்துச்சொல்ல வேண்டும் என்பதிலே மட்டும் நாங்கள் மிகுந்த அக்கறைக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தி, இந்த அளவிற்கு இந்த உரிமை மீறல் பிரச்சனைக்கு வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றிகூறி உரிமை மீறல் இதிலே இருக்கிறது, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தற்கு விளக்கம் தரவேண்டும், மீண்டும் மீண்டும் அதையே வற்புறுத்துவீர்களேயானால் நிச்சயமாக அதை உரிமைக் குழுவுக்கு அனுப்பி விவாதிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று இது என்பதை இங்கே தெரிவித்து அமைகிறேன்.

* மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த 1957 ஆம் ஆண்டு முதல் இந்த அவையில் நான் இருந்திருக்கிறேன். இந்த நீண்ட நெடிய காலத்தில் எத்தனையோ உரிமைப் பிரச்சினைகள் இந்த அவையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரால் கொண்டு வரப்பட்டு, யார்மீது உரிமைப் பிரச்சினை கொண்டு வரப்பட்டதோ அவர்கள் அதற்கான தன்னிலை விளக்கத்தை அளித்து, அது குறித்துத் தீர்ப்பை பேரவைத் தலைவர்கள் வழங்கியிருக்கிறார்கள். உரிமைப் பிரச்சினை என்றால், எந்த நிலையில், எந்தச் சொற்களைக் கொண்டு, அல்லது எந்தச் செயலைக் கொண்டு ஓர் உறுப்பினர் இந்த அவைக்கு என்று உள்ள உரிமைகளை மீறினார் என்பதற்காகக் கொண்டு வரப்படுகின்ற ஒன்று. ஆனால், இன்றையதினம் நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களும், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், நான் இதிலே உரிமை மீறினேன் என்று திட்டவாட்டமாகக் கோட்டுக் காட்டாமல், சில விவாதங்களை இங்கே எழுப்பி, அதற்கான விளக்கத்தைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இலங்கைப் பிரச்சினையில், அதிலும் குறிப்பாக தமிழ் ஈழப் பிரச்சினையில்

1990 ஏப்ரல் 2]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கடந்த காலத்திலே இந்திய அரசினுடைய அணுகுமுறை சரியானதா, இல்லை தவறானதா என்பதைப் பற்றி இரு வேறு கருத்துக்களைச் சொல்ல நமக்கு உரிமை உண்டு. இன்று ஆளும் கட்சியாக இருக்கின்ற தி.மு.க.வுக்கு என்று அதுகுறித்து ஒரு கருத்து உண்டு. எங்களோடு தோழமைக் கட்சிகளாக இருக்கின்றவர்களுக்கு அது குறித்து, அதிலும் குறிப்பாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர்களுக்கு நாங்கள் கொண்டிருக்கின்ற கருத்துக்கு சற்று மாறான கருத்து உண்டு.

10.30 மணி

ஓரளவுக்கு நெருங்கி வருகின்ற கருத்து எங்களுக்கும், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் உண்டு. இன்று அந்த நிலை இப்போது அ.தி.மு.க.வினரால் எடுக்கப்படாவிட்டாலும் கூட, இந்தப் பிரச்சினையிலே ஓரளவு கருத்து உடன்பாடு உண்டு. ஆனால் இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொண்டுள்ள கருத்துக்கும், அவர்கள் கொண்டுள்ள கருத்துக்கும் நேர்மாறான நிலை உண்டு. எனவே, உரிமைப் பிரச்சினை என்ற பெயரால் இரு கருத்துக்களையும் எடுத்துக் கூறத்தான் நாம் வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறோமா என்றால் அதுதான் நடந்திருக்கிறது. ஆனால் இனி வருங்காலத்திலாவது உரிமைப் பிரச்சினைகள் எழுப்பப்படும் போது குறிப்பிட்ட எந்த ஒரு காரியத்திற்காக அல்லது எந்த ஒரு சொற்றொடருக்காக உரிமைப் பிரச்சினை என்பதை விளக்கி, அதற்கான விளக்கங்களை வழங்குவது சால்புடையதாக இருக்குமென்று பணிவன்போடு நான் பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ்.ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிற உரிமை மீறல் பிரச்சினையிலே அதற்கான விவரத்தை எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் இந்த அவையில் இலங்கைத் தமிழர்களில் 5,000 பேரை அழித்தார்கள், அதனால் அந்த இராணுவத்தை வரவேற்கவில்லை என்று சொன்னதன் மூலமாக, ஒரு முதலமைச்சர் என்ற பொறுப்பிலே இருந்து கொண்டு, இந்திய இராணுவத்தை எதிர்ப்பது என்றால், இந்த அவையினுடைய உரிமை மீறல் அல்ல, இந்த அவையிலே இருந்து பேசுகிற அந்தப் பிரச்சினை இந்திய அரசாங்கத்தை, இந்திய இறையாண்மையை எதிர்த்துப் பேசுகிற கருத்தாகும், அதனாலே இந்த அவையினுடைய உரிமை மீறல்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நன்றி, நான் சொன்ன பிறகாவது, நாங்கள் இதனை ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டு சொன்னதற்காக எதிர்க்கட்சி தலைவரைப் பாராட்டுகிறேன். ஏனென்றால் முதலிலே உரிமைப் பிரச்சினையிலே அவர் பேசும் போது அது குறித்து எதுவும் சொல்லவில்லை, எந்தச் சொற்றொடரால் நீங்கள் உரிமையை மீறி இருக்கிறேன் என்று சொல்லவில்லை. எதிர்க்கட்சி

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 ஏப்ரல் 2]

கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு, முதலமைச்சராகிய நானே உதவி, அவர்கள் எந்தக் கருத்திற்காக இந்த உரிமைப் பிரச்சினையைக் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதை விளக்குவதற்கு நான் அவருக்குத் தந்த வாய்ப்பை அவர்கள் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்திய இராணுவத்தைப் பற்றி நான் அவதூறாக, தரக் குறைவாக எதுவும் பேசவில்லை. நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள் 28 ஆம் தேதி அவருடைய வரவு-செலவுத் திட்டம் குறித்த பொதுக் கருத்துரையில் பேசும்போது, குறுக்கிட்டுப் பேசும்போது நான் என்ன பேசினேன் என்பதை அவைக் குறிப்புகளைப் படித்துப் பார்த்தால் தெரியும், அதற்குப் பிறகு மற்றொரு நாள், இது குறித்து நீண்ட விவாதம் வந்துபோதும், என்ன பேசினேன் என்பதைப் படித்துப் பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும். மதிப்பிற்குரிய நண்பர் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய சட்டமன்றத் தலைவராக இருக்கிற திரு. மூப்பனார் அவர்கள், “ராஜிவ் காந்தியின் இராணுவம்” என்று நான் சொன்னதாக அவர்கள் ஒரு கற்பனை செய்து கொண்டு, “அப்படியானால் கருணாநிதியின் போலீஸ்” என்று சொல்லலாமா என்று கேட்டதாகப் பத்திரிகையிலே ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. அன்று பேசியதிலும் சரி, அதற்கு அடுத்த நாள் நான் பேசியதிலும் சரி, எந்த இடத்திலாவது “ராஜிவ் காந்தியின் இராணுவம்” என்று சொல்லி இருக்கிறேனா என்பதை இந்தச் சட்டமன்ற நடவடிக்கைக் குறிப்புகளைப் படித்துப் பார்த்து, தெரிந்து கொண்டு, அதன்மீது என்னைக் குறை சொல்லலாம்.

காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் அவர்கள் இங்கே பேசும் போது கூட, “ராஜிவின் இராணுவம்” என்று நான் குறிப்பிட்டதாக இரண்டொரு இடங்களில் சொன்னார்கள். நான் “ராஜிவின் இராணுவம்” என்று சொல்லவில்லை. இந்திய இராணுவம் என்றுதான் நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்திய இராணுவம் என்றால் அது போற்றப்பட வேண்டியது, புகழப்பட வேண்டியது, பாராட்டப்பட வேண்டியது, மதிக்கத் தகுந்தது, மரியாதைக்கு உகந்தது. அதே நேரத்திலே அது தவறு செய்தாலும் அதை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று இல்லை. எல்லா நாடுகளிலும் இருப்பது இராணுவம் தான். அமெரிக்காவில் இருந்தாலும் இராணுவம் தான். சோவியத் ரஷ்யாவில் இருந்தாலும் இராணுவம்தான். ஆனால் அதே அமெரிக்க இராணுவம் வியட்நாம் போராட்டத்திலே அவர்கள் நடந்து கொண்ட நிலையைப் பார்த்து, இராணுவம் என்பதற்காக அதை யாரும் கண்டிக்காமல் விட்டுவிடவில்லை. இராணுவமாயிற்றே, அது எந்த நாட்டு இராணுவமானாலும் அது அந்த நாட்டுக்குத் தெய்வம் என்று யாரும் கண்டிக்காமல் இருந்துவிடவில்லை. என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு. எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சராக இருந்தபோதே, அவருடைய கட்சியிலே மிகத் தீவிரமான முக்கிய பிரமுகரான நண்பர் திரு. காளிமுத்து அவர்கள்

இந்திய இராணுவத்தைப் பற்றி என்னென்ன பேசி இருக்கிறார். என்பதை எல்லாம் நினைவு கூர்வது நல்லது. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் உயிரோடு இருந்த காலகட்டத்தில், நண்பர் காளிமுத்து பேசியதை நினைவூட்டவிறு ம்புகிறேன். 22-10-1987 மாலை முரசில் வந்திருக்கிறது. அவைத் தலைவருடைய அனுமதியோடு (கடிதம் மூலமாக அனுமதி பெற்று) இதைப் படித்துக் காட்டுகிறேன்,

10:35 மணி

“உலகத்தில் நாலாவது பெரிய இராணுவம் இந்தியா வினுடையது. இதில் 8½ இலட்சம் வீரர்கள் உள்ளார்கள். இந்திய இராணுவத்தையே ஒரு வார காலமாகத் திணறடித்திருக்கிறார்கள் என்றால் விடுதலைப் புலிகள் எவ்வளவு பெரிய தீரத்துக்குச் சொந்தக்காரர்கள் என்று புரிந்து கொள்ளலாம். இந்தியப் படை இலங்கையில் விடுதலைப் புலிகளை அழிக்கவா சென்றது? இதுவா சமாதானத்துக்கு அடையாளம்? உலகத்திலேயே நாலாவது இடத்திலே இருப்பது இந்திய இராணுவம். அது 2 ஆயிரம் பேர்களுக்கு எதிராகப் போர் தொடுப்பதா? அந்த 2 ஆயிரம் பேர்கள் ஒரு வார காலமாக இந்திய இராணுவத்தையே திணற வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். - நம் இனத்தைச் சேர்ந்த தமிழனை, நமது வரிப் பணத்தில் கொடுத்த இந்திய இராணுவம் சுட்டுக் கொல்கிறது; தமிழ்ச் சகோதரிகளைக் கற்பழிக்கிறது. இதைப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்க முடியாது,” பேசியவர் காளிமுத்து; பேசிய நேரம் தமிழக முதலமைச்சர் என்னுடைய அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்த கால கட்டம்; அப் பொழுதுதான் பேசி இருக்கிறார். இதைவிட இன்னும் கடுமையான வாசகங்கள் எல்லாம் இந்திய இராணுவத்தைப் பற்றி காளிமுத்து அவர்களால் பேசப்பட்டது.

அண்மையிலே கூட ஒரிசாவினுடைய முதலமைச்சர் பிஜு பட்நாயக் சொன்ன கருத்து இந்துஸ்தான் டைம்ஸ், நியுடெல்லி ஃபிரைடே மார்ச் 23, 1990--அதிலே வந்து இருக்கிறது. அவர் சொல்கிறார்,

The refugees' problem, Mr. Patnaik said, was an off-shoot of Rajiv Government's decision to send Indian Peace Keeping Force (I.P.K.F.) which later on turned into a killing force to Srilanka. என்று ஒரிசாவினுடைய முதலமைச்சர் பிஜு பட்நாயக் அவர்கள் அண்மையிலே இப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்தைச் சொல்லி இருக்கின்றார்கள்;

நான் இந்திய இராணுவத்தைப் பற்றி சொன்ன கருத்து எல்லாம், அவர்களை எந்த வகையிலும் தரக்குறைவாகவோ, இழிவுபடுத்தவோ இந்த அரசு விரும்பாது என்ற வகையிலே சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் தான். அவைகளை எல்லாம் நான்

மீண்டும் இங்கே படிக்க விரும்பவில்லை. அவைக் குறிப்பிலே எடுத்து, படித்துப் பார்த்தால், இந்திய இராணுவத்தைப் பற்றி நான் தரக்குறைவாக எதுவும் சொல்லவில்லை என்பது தெரியும். இன்னும் சொல்லப் போனால் அது நல்ல இராணுவம். ஆனாலும் ராஜிவ் காந்தி அரசினால் அது இவ்வாறு செயல்படுத்த விடப்பட்டதைத் தான் நான் கண்டிக்கிறேன் என்று திட்டவாட்டமாகக் குறிப்பிட்டு இருக்கின்றேன், எனவே நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியினுடைய அல்லது நடவடிக்கையைப் பற்றி, அதன் விளைவு பற்றி அவரவர்களுடைய கருத்துக்கள் வேறுபடலாம், அதற்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் அது உரிமைப் பிரச்சினையாக ஆகவே முடியாது.

வியட்நாமிற்கு அனுப்பப்பட்ட அமெரிக்கப் படை அங்கே போரிட்டுக்கொண்டு இருந்த பொழுது அதை எதிர்த்து, அது உடனடியாகத் திரும்ப அழைக்கப்பட வேண்டும் என்று அந்தப் படையைக் கடுமையாக விமர்சித்து அமெரிக்க நாட்டினுடைய செனட்டர்கள் கேட்டது பக்கம் பக்கமாகப் பத்திரிகைகளிலே வெளிவந்து இருக்கிறது. எனவே இது கொள்கை வழிபட்ட ஒன்று. அவரவர்களுடைய கருத்துக்கு ஏற்ப கருத்துச் சொல்லப் பட்டதே அல்லாமல் இந்த அவையினுடைய உரிமையை மீறுவதற்காகச் சொல்லப்பட்ட கருத்து அல்ல.

நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் கூறியது போல ராஜிவ் காந்தி இலங்கைப் பிரச்சினையிலே எந்த முயற்சியும் எடுக்காமல் விட்டுவிட்டார் என்று சொல்ல வில்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால் அவரை விட மிக அதிகமான அக்கறையோடு இந்திராகாந்தி அவர்கள் பெரு முயற்சியில் ஈடுபட்டார். அப்படி அவர்கள் எடுத்த அந்தப் பெரு முயற்சிகள் எல்லாம் போதாது என்கின்ற உணர்வு இன்றைய காங்கிரஸ் கட்சியில் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு அன்றைக்கு இருந்தது. அதனுடைய விளைவுகளினைப் பற்றி எல்லாம், அதன் காரணமாக அவருக்கு ஏற்பட்ட அந்த உணர்வுகளைப் பற்றி எல்லாம் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்பவில்லை. எனவே இந்திராகாந்தி அவர்கள் எடுத்த அந்த முயற்சிகளே கூட போதாது என்கின்ற உணர்வு நம்முடைய இலக்கியச் செல்வர் குமரி அனந்தன் போன்றவர்களுக்கு ஒரு காலத்திலே இருந்தது என்பதை எண்ணும்பொழுது, அவருடைய அருமைத் திருமகன் ராஜிவ்காந்தி அவர்களுடைய அணுகுமுறையிலே எங்களுக்கு ஏற்பட்ட சில கருத்து மாறுபாடுகளைச் சொல்வது தவறு அல்ல. எனவே இது உரிமைப் பிரச்சினைக்கு எந்த வகையிலும் உள்ளாகக்கூடிய ஒன்று அல்ல என்ற விளக்கத்தை அளித்து, பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிறகு உங்களுடைய தீர்ப்புக்கு, உங்களுடைய முடிவுக்கு இதனை விடுகிறேன். (குறுக்கீடு)

1990 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். இதன் மீது எந்த வசகயான விவரமும் இருக்கக் கூடாது. மற்றொரு வாய்ப்பிலே கண்டிப்பாக நீங்கள் சொல்லலாம். இது குறித்து ஆய்ந்து எனது தீர்ப்பினைப் பின்னர் அளிக்கிறேன்.

(ஆ) உறுப்பினர் திரு. ஜி. கருப்பையா மூப்பனார் மீது இலங்கையிலிருந்து திரும்பிய இந்திய இராணுவம் குறித்து முதலமைச்சர் அவையில் பேசியதாக உறுப்பினர் பத்திரிகைக்குத் தெரிவித்துள்ள கருத்து குறித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சமசுதீன் என்கிற கதிர்வன் அவர்கள், மாண்புமிகு திரு. ஜி. கருப்பையா மூப்பனார் சட்டமன்ற காங்கிரஸ் கட்சியில் தலைவர் அவர்கள், திருச்சியில் செய்தித்தாளுக்கு அளித்த பேட்டியில் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கூறாத சொற்களைத் திரித்துக் கூறி உள்ளார் என்றும், இது பொது மக்கள் மத்தியில் மாண்புமிகு முதல்வர் மீது களங்கம் கற்பிக்கும் செயலாகும் என்றும் குறிப்பிட்டு ஓர் அவை உரிமை மீறல் பிரச்சினைக்கான அறிவிக்கையைக் கொடுத்து உள்ளார். இது எவ்வாறு அவை உரிமை மீறல் பிரச்சினையில் அடங்கும் என்பதனை மிகச் சுருக்கமாக விளக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

10.40 மணி

திரு. சமசுதீன் என்கிற கதிர்வன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விதி 219-இன்படி கீழ்க்கண்ட அவை உரிமை மீறல் பிரச்சினைக்கு இந்த அறிவிப்பினை நான் சமர்ப்பிக்கின்றேன். மாண்புமிகு சட்டமன்றக் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் திரு. ஜி. கே. மூப்பனார் அவர்கள் திருச்சியிலே செய்தித்தாளுக்கு பேட்டியளித்தபொழுது, இந்திய அமைதிப் படையை இராஜீவ்காந்தி படை என்று மாண்புமிகு கருணாநிதி கூறியதை வல்லமையாகக் கண்டித்தார் என்று செய்தி வந்துள்ளது. இதை....

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் கார். மூப்பனார் அவர்கள் இந்த அவையிலே உறுப்பினர். அவையிலே உறுப்பினராக இருக்கிற ஒருவர் மீது அவை உரிமை மீறல் பிரச்சினை கொண்டு வருவதாக இருந்தால் அவர்களுக்கு முறைப்படி நோட்டீஸ் அனுப்பியிருக்க வேண்டும். நோட்டீஸ் அனுப்பியிருக்கிறீர்களா? பதிலேதும் வந்திருக்கிறதா? நோட்டீஸ் அனுப்பியதற்குப் பின்னால் தான் அவையிலே அந்த அவை உரிமை மீறல் பிரச்சினையை எழுப்புவதற்கு நீங்கள் அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.